

Όχι άλλος πόλεμος

Αγγελής Ευθύμιος Ραφαήλ

Όχι άλλος πόλεμος

Copyright: Απαγορεύετε η αντιγραφή και αναδιατύπωση μέρους ή του συνόλου του βιβλίου χωρίς γραπτή άδεια του συγγραφέα.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2019

ISBN: 978-618-84539-0-6

Άσπρη μέρα και για αυτούς

Πόνος πολύς, όπλα σκοτωμοί και άλλα
μα δεν θα αργήσει να ξημερώσει άσπρη μέρα.

Όχι δεν θα αργήσει, θα δουν και αυτοί
το ξημέρωμα, το ξημέρωμα του κόσμου.

Μπορεί να τους χτύπησαν, να πείνασαν
μα άντεξαν γιατί πάντα είχαν στο μυαλό τους
ότι όλα θα αλλάξουν, και θα σωθούν
και ότι θα έρθει άσπρη μέρα και για αυτούς.

Ξημέρωσε μαύρη μέρα

Ξημέρωσε μαύρη μέρα

με φωτιά να φωτίζει τα πάντα

μα ήταν ακόμα νύχτα

δίχως φως, δίχως ξεγνοιασιά.

Μα κάποιои δεν είχαν καταλάβει

πώς δεν ήταν μια τυχαία νύχτα

αλλά του πολέμου η νύχτα

και δεν τους φώτιζε το φεγγάρι.

Μα δύστυχος για αυτούς

υπήρχε άλλο φως

που έβγαινε από τα σπίτια τους,

και άναψε από την φωτιά του πολέμου.

Ο Μετανάστης

Άμοιρος είναι ο μετανάστης
πονεμένος και παρατημένος
είναι ο πρόσφυγας
από τον πόλεμο κουρασμένος.

Και το μέλλον του συγκεκριμένο
από πεινά και από πόνο σημαδεμένο
να παρακαλεί για λίγο ψωμί
μα ίσως στο τέλος δει την αλληλεγγύη.

Όχι άλλος πόλεμος

Ανατινάζονται οι βόμβες
και κουφάινονται τα παιδιά
από τον κρότο, και τρομάζουν
από την φωτιά.

Μα έχουν ακόμα την λαλιά τους
τα τραβάνε όμως,
αλλά αυτά αντιστέκονται και φωνάζουν
όχι άλλο πόλεμο.

Πεινά ο μετανάστης

Πεινά ο μετανάστης, και θυμάται.

Θυμάται το σπίτι του την παρέα του

και αν τότε πείναγε ήξερε

ήξερε πώς θα το ξεπεράσει.

Μα τώρα αισθάνεται μοναχός την πείνα

δίχως κάποιων να τον βοηθήσει,

αισθάνεται πιο μόνος από ποτέ

και ναι πεινά ο μετανάστης.

Πήραν τα όπλα

Έπεσε πάλι η νύχτα του πολέμου

και όλοι πήραν τα όπλα.

Που είναι εκείνη η μέρα της ειρήνης

που έλειπαν τα όπλα.

Ήρθε ο πόλεμος

και η σκλαβιά

που είναι η ειρήνη

και η ανθρωπιά.

Ποιος θα σώσει την ειρήνη

Με τα μαχαίρια πολέμησαν
στα χέρια αυτά κρατάγαν
μήπως σώσουν τα παιδιά τους
και την οικογένεια τους.

Μα την ειρήνη ποιος θα σώσει
μόνο έτσι άσπρη μέρα θα ξημερώσει
για αυτούς τους άμοιρους, τους πονεμένους
στον πόλεμο καταδικασμένους.

Τα παιδιά της Συρίας

Τα ρήμαξε ο πόλεμος και
τα τράβηξε από το αυτί
μα αυτά του είπαν
ότι δεν τον αφήνουν.

Έπειτα τα πυροβόλησε
μα το βόλι δεν χτύπησε
την υπομονή τους
και αυτά έζησαν.

Μετά φωτιά έκαψε τα σπίτια τους
και έβαλε φωτιά παντού
και αυτά έμειναν στον δρόμο
άλλα έζησαν.

Όμως ένα βόλι το φοβούνται περισσότερο
από όλα τα άλλα, ένα βόλι που θα τους
απαγορεύσει κάθε μορφή περίθαλψης
το βόλι της αδιαφορίας....

Το προσφυγόπουλο

Μια βόμβα τα τίναξε όλα στον αέρα
ο πόλεμος τους έδιωξε
και προσφυγές τους έκανε
μα αντέχουν τον πόνο.

Και ένα προσφυγόπουλο κλαίει
γιατί δίπλα του πέθαιναν άνθρωποι
μα τώρα τον βοηθούν
για να τον σώσουν.

Και ελπίζει πώς μια μέρα
όλα θα τελειώσουν και
οι άνθρωποι θα είναι
ενωμένοι πάλι για ένα καλύτερο αύριο.

Δεν μίλησα

Δεν μίλησα

έκλεισα το στόμα

και έπεσα μες το χώμα.

Δεν μίλησα

δεν λάλησα

και αντίκρισα μια θάλασσα.

Δεν αντιστάθηκα

και πόνεσα

σεν μίλησα

και δάκρυσα

και την θάλασσα ξεχείλισα.

Δύσκολες μέρες

Δύσκολες μέρες τούτες

ο κόσμος καίγε και παλεύει

εδώ το πρωί ανατέλλει

και ο κόσμο σκέφτεται την δουλειά.

Δύσκολες μέρες είναι τούτες

ο κόσμος εκεί και παλεύει

εκεί το βράδυ δύει

και ο κομός σκέφτεται μην κάψουν το σπίτι.

Νερό εδώ και λάσπη εκεί.

Παλιά κτίρια ψηλά εδώ
μικρά έτοιμα να διαλυθούν εκεί
νερό εδώ
και λάσπη εκεί.

Ειρήνη εδώ
και πόλεμος εκεί
νερό εδώ και λάσπη εκεί
και μόνο κάποια χιλιόμετρα μας χωρίζουν.

Ο δρόμος του πρόσφυγα

Μακρής, και δύσβατος

ο δρόμος του πρόσφυγα

ξεκινά στα πόδια

και έπειτα περνάει με καράβια.

Και έπειτα πάλι στα πόδια

περπατάει στον δρόμο και ζητά λίγο φαγητό

μακρύς, ο δρόμος του πρόσφυγα

και δύσβατος, και δύσκολος.

Ο πόλεμος επιλαμβάνεται

Σήμερα πόλεμος και αύριο ειρήνη

σήμερα ειρήνη και αύριο πόλεμος;

Τώρα φτιάχνουμε πόλεις, και προοδεύουμε

αύριο θα καταστρέφουμε ότι φτιάξαμε.

Σήμερα είναι μέρα δίχως σφαίρες

μα αύριο θα ξανά έχει

μα απλή παύση ήταν η ειρήνη

και αύριο πόλεμος ξανά.

Πού χάθηκε ο κόσμος

Πού χάθηκε ο κόσμος

που βρίσκομαι

τι είναι τούτη η γη

με κλάμα και σιωπή.

Λιβάδια από στάχτη

θάλασσες από δάκρυα

λίμνες από αίμα

και όλα γίναν ένα.

Αλλού τα βουνά

‘αλλού οι θάλασσες

άλλού οι λίμνες

άλλού οι βρισιές που αντάλλαξες.

Μα χάθηκε ο κόσμος

είδε το κακό και έφυγε

δεν ξέρουμε που πήγε

ούτε αυτός όμως ξέρει που βρίσκεται.....

Φύγαμε...

Εδώ ήμασταν, συμπόνια να κρατάμε
μα τώρα φύγαμε,
μας έδωσε η στάχτη
και εσύ πίσω πεινά.

Φύγαμε για ταξίδι μακρινό
σε άλλα μέρη πιο γνωστά
στις πόλης και της ζέστης αγκαλιά
μα συ έμεινες στο κρύο και τον χιονιά.

Που είναι η αγάπη και η ζεστασιά.
Φύγαμε με καράβια κατεστραμμένα
και τα πανιά σκισμένα
από του πολέμου την κακομοιριά.

Φύγαμε.....

θα φύγεις και συ
να βρεις μια καλύτερη ζωή
το χώμα και η λάσπη όμως;

Αυτά θα μείνουν εκεί

Φύγαμε...

και τώρα μας κοιτούν.

Όχι άλλος πόλεμος

*Ανατινάζονται οι βόμβες
και κουφαίνονται τα παιδιά
από τον κρότο, και τρομάζουν
από την φωτιά.*

Όχι άλλος πόλεμος

ISBN: 978-618-84539-0-6